

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Tonu Alexandru în numele inculpatei Abașin Ana, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 octombrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe

*Abașin Ana xxxx, născută la xx xxxx xxxx,
originară din xxxx, domiciliată în xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.07.2018 – 31.10.2018;

Instanța de apel: 27.11.2018 – 26.02.2019;

Instanța de recurs: 23.05.2019– 20.11.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 octombrie 2018, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Abașin Ana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar conform prevederilor art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpată a cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Abașin Ana începând cu luna martie 2018 și până la data de 06.06.2018, Abașin Ana aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană, fiind

contactată de către cetățeanul român Vasile Constantin Cătălin, care solicita persoane de gen feminin pentru acordarea serviciilor sexuale contra plată, selecta persoane în acest scop.

În continuare, Abașin Ana acționând cu scopul realizării intențiilor infracționale, în cadrul convorbirilor telefonice avute cu persoanele de gen feminin selectate și anume Plop Paula, Stavenschi Mariana și Nicolaeva Ana, trezindu-le interesul pentru practicarea prostituției.

Întru atingerea scopului său infracțional, Abașin Ana, obținând consimțământul persoanelor selectate pentru practicarea prostituției, le-a înlesnit practicarea prostituției găsindu-le client.

Ulterior, tot în acea perioadă de timp, Abașin Ana acționând în continuare cu același scop, fiind informată de către cetățeanul român Vasile Constantin Cătălin despre locul unde urmează să se deplaseze persoanele selectate pentru practicarea prostituției, le însoțea pe ultimele până la locul dat, prin ce le înlesnea practicarea prostituției, punându-le la dispoziție localul unde acestea urmau să practice prostituția, asigurându-le legătura dintre client și prostituată, precum și primind de la cetățeanul român Vasile Constantin xxxx, bani în sumă de 500 euro pentru fiecare persoană de gen feminin.

Astfel, la sfârșitul lunii martie 2018, Abașin Ana aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, cunoscând cu certitudine despre existența clientului care a solicitat persoană de gen feminin pentru acordarea serviciilor sexuale contra sumei de 500 euro, a informat despre acest fapt pe Plop Paula, în cadrul convorbirii telefonice avute cu acesta, Abașin Ana, trezindu-i interesul pentru practicarea prostituției, prin convingeri că va fi bine plătită, a îndemnat-o pe Plop Paula la practicarea prostituției.

Astfel, întru atingerea scopului său infracțional, Abașin Ana obținând consimțământul Paulei Plop, de a practica prostituția, a înlesnit practicarea prostituției de către acesta găsindu-i client.

Ulterior, Abașin Ana acționând în continuare cu același scop, fiind informată despre locul unde urmează să se deplaseze Paula Plop și anume hotelul situat pe adresa România, or. xxxx, str. xxxx xxxx, pentru practicarea prostituției, i-a comunicat ultimei despre acest fapt, totodată procurând bilete auto până în or. București și rezervând cameră în hotel, prin ce a înlesnit practicarea prostituției, punându-i la dispoziție localul unde aceasta urma să practice prostituția, precum și asigurând legătura dintre client și prostituată.

În continuare, la 29.03.2018, Abașin Ana continuând realizarea intențiilor sale infracționale, împreună cu Paula Plop s-au deplasat în hotelul situat pe adresa xxxx, xxxx xxxx, unde se afla cetățeanul român Vasile Constantin-Cătălin, cărui Plop Paula urma să-i acorde servicii sexuale contra sumei de 500 de euro, însă independent de voința Anei Abașin, Plop Paula nu a acordat servicii sexuale.

Tot, Abașin Ana, la începutul lunii aprilie 2018, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, cunoscând cu certitudine despre existența clientului care a solicitat persoană de gen feminin pentru acordarea serviciilor sexuale contra sumei de 500 euro, a informat despre acest fapt

pe Stavenschi Mariana, în cadrul convorbirii telefonice avute cu acesta, Abașin Ana, trezindu-i interesul pentru practicarea prostituției, prin convingeri că va fi bine plătită, a îndemnat-o pe Stavenschi Mariana la practicarea prostituției.

Astfel, întru atingerea scopului său infracțional, Abașin Ana, obținând consimțământul Marianei Stavenschi, de a practica prostituția, a înlesnit practicarea prostituției de către acesta găsimdu-i client.

Tot Abașin Ana, acționând în continuare cu același scop, fiind informată despre locul unde urmează să se deplaseze Paula Plop și anume hotelul situat pe adresa xxxx xxxx xxxx, pentru practicarea prostituției, i-a comunicat ultimei despre acest fapt, totodată procurând bilete avia până în or. București și rezervând cameră în hotel, prin ce a înlesnit practicarea prostituției, punându-i la dispoziție localul unde aceasta urmau să practice prostituția, precum și asigurând legătura dintre client și prostituată.

La data de 04.04.2018, Abașin Ana continuând realizarea intențiilor sale infracționale, împreună cu Mariana Stavenschi s-au deplasat în hotelul situat pe adresa xxxx xxxx xxxx, unde se afla cetățeanul român Vasile Constantin- Cătălin, cărui Mariana Stavenschi urma să-i acorde servicii sexuale contra sumei de 500 de euro, însă independent de voința Anei Abașin, Mariana Stavenschi nu a acordat servicii sexuale. Tot, Abașin Ana, în perioada lunii mai 2018, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, cunoscând cu certitudine despre existența clientului care a solicitat persoană de gen feminin pentru acordarea serviciilor sexuale contra sumei de 500 euro, a informat despre acest fapt pe Nicolaeva Ana, în cadrul convorbirii telefonice avute cu acesta, Abașin Ana Vasilii, trezindu-i interesul pentru practicarea prostituției, prin convingeri că va fi bine plătită, a îndemnat-o pe Nicolaeva Ana la practicarea prostituției.

Întru atingerea scopului său infracțional, Abașin Ana obținând consimțământul Anei Nicolaeva, de a practica prostituția, a înlesnit practicarea prostituției de către acesta găsimdu-i client.

Ulterior, la 15.05.2018, Abașin Ana acționând în continuare cu același scop, fiind informată de cetățeanul român Vasile Constantin-Cătălin, despre locul unde urmează să se deplaseze Ana Nicolaeva și anume hotelul „Nobil” situat în mun. Chișinău, pentru practicarea prostituției, i-a comunicat ultimei despre acest fapt, prin ce a înlesnit practicarea prostituției, punându-i la dispoziție localul unde aceasta urma să practice prostituția, precum și asigurând legătura dintre client și prostituată, însă independent de voința Anei Abașin, Nicolaeva Ana nu a acordat servicii sexuale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Tonu Alexandru în numele inculpatei, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatei să-i fie redusă pedeapsa cu închisoarea la 2 ani 8 luni, cu computarea perioadei de arest preventiv și reducerea termenului de probă la 1 an.

În motivarea cererii de apel a invocat că cauza dată a fost examinată în ordinea stabilită de art.364¹ alin.(4) Cod procedură penală, inculpata, și-a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, confirmând circumstanțele comiterii ei, indicate în

rechizitoriu. Menționează că, în privința inculpatei a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, însă în partea descriptivă și dispozitivul sentinței lipsesc date despre computarea termenului reținerii și arestării preventive, care au fost aplicate față de inculpată în timpul urmăririi penale.

Astfel, indică că la 06.06.2018, ora 10.45, Abașin Ana a fost reținută conform art.166 Cod de procedură penală. La 08.06.2018 Judecătoria Chișinău sediul Centru, prin încheiere a aplicat măsura preventivă sub formă de arest, pe un termen de 30 de zile. La 15.06.2018, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin încheiere a revocat măsura preventivă sub formă de arest în privința învinuitei Abașin Ana, astfel, inculpata a fost privată de libertate pe un termen de 7 zile în cadrul urmăririi penale, iar instanța de judecată a omis să scadă acest termen din termenul pedepsei aplicate, așa cum prevede art.88 alin.(3) Cod penal.

Mai indică faptul că, instanța de judecată în pct. 46 al sentinței, a stabilit potrivit probatoriului administrat că, inculpata nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, a recunoscut fapta și a manifestat căința sinceră.

Ținând cont de circumstanțele atenuante stabilite și prevederile art.78, alin.(1) lit. a) Cod penal, instanța de judecată urma să stabilească pedeapsa minimă prevăzută de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, care în urma aplicării art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, constituie 2 ani și 8 luni, iar din acest minim să scadă termenul aflării în arest preventiv.

Prin urmare, instanța de judecată a omis să aplice criteriile speciale de individualizare a pedepsei, care stabilesc efectele circumstanțelor atenuante asupra pedepsei aplicate.

Astfel, față de Abașin Ana a fost stabilit termenul de probă de 3 ani, care nu este proporțional cu circumstanțele cauzei.

Consideră că inculpatei ar fi proporțional să-i fie stabilit termenul de probă minim de 1 an, or, inculpata a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, se căiește sincer, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, a recunoscut fapta.

În acest sens, instanța urma să efectueze o analiză amplă a personalității infractorului, să dispună de date referitoare la calitățile fizice și psihice ale celui vinovat manifestate prin fapta comisă, în perioada premergătoare săvârșirii faptei prejudiciabile și după săvârșirea acesteia, în timpul judecării (aspectele social-psihologice, nivelul de instruire școlară, studiile, activitatea social utilă/muncă, comportamentul, mediul familial, intelectul, caracterul, temperamentul, vârsta, factorii care influențează sau pot influența conduita lui generală, antecedentele penale).

În aceste condiții, odată ce instanța nu a indicat care sunt motivele stabilirii unui asemenea termen îndelungat, consideră necesar modificarea acestuia, cu stabilirea unui termen de probă de an.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță, în temeiul art.364¹ Cod procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpată în corespundere cu alin.(3) a normei vizate, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele incriminate.

Respingând apelul, instanța de apel a considerat că, nu sunt temeiuri de a interveni în sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatei, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acesteia aplicându-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei în privința inculpatei instanța a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.61, 75, 76-78, 90 Cod penal, respectând prevederile art.364¹ Cod procedură penală și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, instanța de apel apreciind în cele din urmă că pedeapsa aplicată de către prima instanță este legală, întemeiată și echitabilă. Careva temeiuri de a casa sentința primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei penale, nu au fost stabilite.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, avocatul Tonu Alexandru în numele inculpatei Abașin Ana, a declarat recurs ordinar în care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, considerând că instanța de apel urma să-i aplice inculpatei o pedeapsa mai blândă.

În argumentarea recursului apărarea invocă că, ținând cont de circumstanțele atenuante stabilite și prevederile art.78, alin.(1) lit. a) Cod penal, instanța urma să stabilească pedeapsa minimă prevăzută de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, care în urma aplicării art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, constituie 2 ani și 8 luni, iar din acest minim să scadă termenul aflării în arest preventiv.

Prin urmare, instanța a omis să aplice criteriile speciale de individualizare a pedepsei, care stabilesc efectele circumstanțelor atenuante asupra pedepsei aplicate.

Apărătorul susține că inculpatei i-a fost stabilit termenul de probă de 3 ani, care nu este proporțional cu circumstanțele cauzei.

Consideră apărarea că, față de Abașin Ana ar fi proporțional termenul de probă minim de 1 an, or, inculpata a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, se căiește sincer, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, a recunoscut fapta.

În aceste condiții, odată ce instanța nu a indicat care sunt motivele stabilirii unui asemenea termen îndelungat, consideră necesar modificarea acestuia, cu stabilirea unui termen de probă de an.

În argumentarea recursului sau invocat aceleași motive care anterior au fost menționate în cererea de apel.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea apărării, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, în sensul pedepsei penale stabilite inculpatei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, se constată că, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, considerând decizia recurată ca neîntemeiată și ilegală, pledând în continuare pentru stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatei.

Reieșind din sumarul recursului examinat, Colegiul penal atestă, că de fapt recurentul este de acord cu starea de fapt reținută de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, însă dezacordul acestuia cu decizia instanței de apel se focusează pe motivarea insuficientă a individualizării pedepsei penale, considerând că instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, aplicându-i inculpatei o pedeapsă prea aspră, fără o argumentare justificată.

Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului, care critică soluția instanței de apel sub aspectul asprimii pedepsei aplicate inculpatei.

Colegiul reține că, instanța de apel judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia menținerii sentinței în partea individualizării pedepsei penale, potrivit căreia Așașin Ana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar conform prevederilor art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Astfel, din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert motivele pentru care a fost menținută sentința în partea stabilirii pedepsei, în acest sens instanța de apel respectând și prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Colegiul penal reiterează, că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, în dependență de criteriile enumerate, Colegiul penal reține că instanța de apel a reținut că infracțiunea comisă de inculpata Abașin Ana prevăzută de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 4 la 7 ani, și conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

De asemenea, din conținutul deciziei recurbate rezultă că instanța de apel menținând sentința primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale, a reținut că această instanță a acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal, respectând prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz însă, se constată că instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului în scopul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, iar pedeapsa stabilită este motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege.

În consecință, instanța de recurs concluzionează că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Tonu Alexandru în numele inculpatei, iar potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tonu Alexandru în numele inculpatei Abașin Ana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe *Abașin Ana xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 20 decembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac